

29.11.2017 Večer

Stran/Termin: 16

Naslov: Premišljena ekopravljica

Naklada: 25.010,00

Avtor: Barbara Gavez Volčjak

Površina/Trajanje: 312,22

Rubrika/Oddaja: KULTURA

Žanr: POROČILO

Gesla: LUTKOVNO GLEDALIŠČE MARIBOR, BARBARA JAMŠEK, MIHA BEZELJAK, MOJCA

Lutkovna kritika

Premišljena ekopravljica

Bela kamela, Lutkovno gledališče Maribor

Barbara Gavez Volčjak

Ekopravljica Bela kamela ne kaže pretenzije, da bi bila velika predstava. Uprizorjena je v Mali dvorani Lutkovnega gledališča Maribor, z zgolj dvema igralcema in najnujnejšo ustvarjalno ekipo. Vendar ji prav ta komornost omogoča premišljeno zasnovano in konsistentno izvedbo, zaradi katerih ima vse možnosti, da postane velika predstava.

In čeprav v vsej uprizoritvi ni niti ene klasične lutke, je Bela kamela resnično lutkovna predstava. V prepletu gledališča objektov in senčnega gledališča se prizor za prizorom pred očmi gledalca spleta zgodba, tako preprosta in globoka, kot je lahko le resnica. Resnici na ljubo pa je treba priznati, da je tako enostavne dogodke in protagoniste mogoče najti le tam, kjer je življenje še prvobitno, in da zato pripoved bolj diši po vaški idili iz (pred) preteklega stoletja kot po sodobnem dokumentarcu, po katerem je nastala.

Vso vsebino zlahka strnemo v nekaj povedi. Na kmetiji v mongolski stepi kamela skoti belo tele in ga zavrže. Osemletni Uzna se sam odpravi v mesto po glasbenika, ki naj bi s posebnim obredom rešil mladiča. Ritual uspe in na kmetijo se vrne mir.

Bolj kot (sicer menda resnična) zgodba o beli kameli prepriča njena izvedba. V umirjenem tempu poteka pripoved linearno, a niti za trenutek dolgočasno. Po drugi

strani ne zaide v patetiko, temveč ostane stvarna in nekako dobrohotno distancirana. Predvsem pa ni nobenega pripovedovalca, ki bi moral karkoli

pojasnjevati. Objekti s svojo likovno podobo in spretno animacijo povedo povsem dovolj, le v dialogih med člani družine je nujna izmenjava besed. Pri tem je sicer nekoliko moteča prostorska ločenost animatorja in govorca trenutno govorečega objekta, ki jo je skušala režiserka preseči s poudarjeno dinamiko objekta pri replikah. Kakšen animator več bi bil zato dobrodošel, a odločitev za zgolj dva je najbrž posledica kadrovskega razmerja v ansamblu.

Oba igralca imata zato precej zahtevni vloge, saj sta hkrati govorca, animatorja in še del figur, ki so deloma njuna oblačila. Sploh je v vseh elementih uprizoritve, poleg zasedbe vlog tudi v vizualni podobi in glasbeni opremlitvi, vidna racionalizacija, abstrakcija do bistvenega. Ovce so hkrati deli ljudi, jurta postane mongolska stepa ali mesto in še kakšno presenečenje naj ostane skrito.

Kljub nekaj režijskim nejasnostim (denimo kdo govori v šotoru ali kako se skoti kamelji mladič) je uprizoritev skladna celota tako pri uporabi inovativnih izraznih možnosti kot v posredovanju sporočila o vrednotah, kot so spoštovanje, pogum in vztrajnost.

Ustvarjalci

Nika Bezeljak po resnični zgodbi: Bela kamela. Režija in scenarij Nika Bezeljak, likovna podoba in scenografija Enej Gala, kostumografija Mojca Bernjak, glasba Klemen Bračko, lektura Metka Damjan, igrata Barbara Jamšek in Miha Bezeljak. Premiera 23. novembra 2017.

Na kmetiji v mongolski stepi kamela skoti belo tele in ga zavrže.

Osemletni Ugna se sam odpravi v mesto po glasbenika, ki naj bi s posebnim obredom rešil mladiča.

Ritual uspe in na kmetijo se vrne mir.

Foto: Boštjan LAH

